

1866-09-02

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Carlsberg, selskabsliv

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen skriver om sit fødselsdagsselskab på Carlsberg.

TRANSSKRIFTION

D 2 Septbr Kl 11 Aften

Kjære Carl!

De "Fremmede" ere nu tagne bort; Familien er i Færd med at gaae til Hvile og jeg sidder efter Sædvane alene i mit Værelse til Midnat. Denne Time vil jeg anvende til at tale lidt med Dig, som jeg - for første Gang - har savnet i min Kreds paa denne dag. Savnet ? Ja, for saavidt jeg ikke har seet dig uden i Portrait men jeg har dog havt en levende Følelse af at Du i Virkeligheden, d.v.s. i Aanden, har været her tilstede, thi jeg troer at Forholdet mellem os, siden Din Afreise, er inderligere end det nogensinde før har været og Adskillelsen bidrager endmere til at lade os begge føle hvormeget vi ere for hinanden og hvormeget vi med Gud Hjælp kunne blive.- Tak for den Hilsen, jeg imorges modtog fra Dig!- den glædede mig dobbelt, deels for aaben Ærlighed, som klinger derigjennem. deels fordi den viser, at Du i det Væsentlige forstaaer mig eller idetmindste har begyndt at forstaae mig.- Jeg troer, med Dig, ganske vist selv, at jeg har nogen Ret til at være tilfreds med min Virken i flere Retninger udadtil, men jeg behøver

ikke at tilføje, at det er saare langt fra at jeg føler en lignende Tilfredshed med mig selv i andre Retninger - indadtil. Du har fuldkommen rigtigt betegnet dette med Din Bemærkning, at Opfyldelsen af det indholdsrige Ønske, Du udtaler for mig, ikke kan naaes ved at søge det udenfor sig selv; med andre Ord: den Tilfredshed, Du ønsker mig, kan kun naaes ved Resignation. Derpaa maa jeg beflitte mig, men den kræver megen Sjælestyrke og i dén Retning trænger jeg i høi Grad til Udvikling. Nogle Mennesker kunne komme dertil ved at bøies rigtig dybt af Sorg og det er ikke umuligt at dette ogsaa kan blive Tilfældet med mig, men min Character er ikke særdeles gunstig for denne Udviklingsgang og jeg har ogsaa en Fornemmelse af at min Legems Kraft ikke vil strække til, men vil bukke under deri.- Der er ogsaa en anden Vei at gaae, som jeg hidtil er gaaet, dén, at søge at glemme hvad man savner, deels ved anstrengt Virksomhed - men den sætter de physiske Kræfter efterhaanden en Grændse for -, deels ved at bøde paa Savnet ved at omgive sig

med gode og ædle Mennesker, der kunne udvikle de Spirer til det

Gode og det Milde, de aandelige og moralske Evner hos Én der trænge til at opelskes, for at Mennesket kan opnaae den alsidige Udvikling og Fuldkomenhed, som er Jordelivets Maal. Ogsaa dette har jeg betræbt mig for og stræber fremdeles efter. Endelig kan man vænne sig til at glemme hvad man savner, ved at dvæle ved alt det Gode, man har opnaaet og er i Besiddelse af og ved at indprænte sig alt det Timeliges Ufuldkommenhed, som alle dødelige maae finde sig i.- Det er især denne Ydmyghed i Sindet, som jeg trænger til at tilegne mig og som jeg troer, at jeg ikke ganske uden Held har beflittet mig paa i den senere Tid. Det er saaledes mit Haab, at om jeg end ikke nogensinde ganske kan opnaae den Glæde, Du saa kjærligt ønsker mig, vil jeg dog efterhaanden lære med Resignation at bære det delvise Savn deraf.-Mandag FormiddagDin Moder vil nok meddele Dig Detaillerne om Gaarsdagens Fest, som jeg derfor kan springe over. Det er paa saadanne Mærkedage, at man mest levende mindes om hvad man savner for ret at kunne feire en Fest og det er nok muligt at denne trykkende Følelse har bidraget til - i Forbindelse med et

physisk Ildebefindende - at gjøre mig temmelig abattu i de sidste Dage.- Imidlertid virkede Synet af det festlig klædte Selskab (hvori Anna Steenstrup med det gyldne Perlediadem paa Hovedet bar Prisen), de glade Ansigter, den livlige Samtale og den hele harmoniske Stemning saa oplivende paa mig, at jeg næsten fuldstændig glemte al legemlig og aandelig Upasselighed og ganske kunde hengive mig til Nydelsen af det skønne Liv, der omgav mig.- Kun et Øjeblik faldt jeg noget ud af Stemningen, da M Djørup ved Bordet udbragte min Skaal og deri udtalte, at medens jeg Aar for Aar forandrede saameget paa Carlsberg, blev dog Eet, Sindelaget mod mine Venner, uforandret, hvortil jeg svarede, at han tog Feil, thi ogsaa dette var forandret, idet jeg nu, da min travle Virken i det practiske Liv aftog og nærmede sig sin Afslutning, følte langt mere Trang end Tidligere til som Menneske at slutte mig til Mennesker og navnlig til de Venner hvis Hengivenhed kunde lære mig at give mig selv hen helt og udeelt, thi deri saae jeg nu den største Lykke. Dette klang mere alvorligt, maaskee vemodigt, end jeg finder rigtigt ved en Skaal, men min

Stemning gav sig uvilkaarlig Luft.- Lidt senere udbragte Prof Nielsen meget smukt "vor unge Vens" Skaal og ønskede

Dig rigt Udbytte af Din Reise, hvorpaa han ligesaa vist ventede at Du vil blive en fuldendt Franskmand som han vidste, at du ikke vilde blive en Jean de France.- Jeg takkede paa dine Vegne idet jeg beklagede, at jeg ikke vidste hvor du i dette Øieblik var mellem Himmel og Jord og derfor ikke kunde bringe Dig hans Skaal øieblikkelig pr Telegraph.- Personligt fik jeg senere Paalæg af de Fleste om at bringe Dig deres Hilsen, navnlig fra dine unge Venner; M. Lunn bad mig besørge Vedlagte Brev.- Det er sandt, jeg har endnu ikke takket Dig for de smukke Knapper med Lapis Lazuli, de ere allerkjæreste. Gjede var i ypperligt Humeur og fik Jerndorff og M. Lunn til at synge den ene Sang af Glunterne efter den anden, og Eusebia til at spille hele Beethoven Sonate no. ? Bloch var meget oprømt, skjøndt han var fortrædelig over hans Model, som han benytter til "Mødet med Elisabeth" havde faaet ægyptisk Øiensygdøms og derved standset ham i dette Arbeide. Han haabede dog snart at kunne begynde igjen.- Veiret var fortræffeligt, kun blæste det lidt mere end ønskeligt og stod i denne Henseende saavelsom i Maaneskinnet tilbage for forrige Søndag, som vi tilbragte paa en deilig Udflugt med Linds til Ørholm, Søllerød

og Rudehegn, hvilket sidste Linds' ikke kjendte og hvor jeg ikke troer at have været siden vi for nogle Aar siden samlede Bregner der. Jeg var derfor ikke ganske orienteret og vi gik i længere Tid og søgte efter Løv-Søen, som jeg dog omsider fandt og hvor der ere overordentlig skjøndt i Maaneskinnet.- I den forløbne Uge har jeg havt endeel Bryderi med Damp-Enveloppen om den nye Bryggerkjedel, som ikke vilde blive damptæt men dog omsider er bleven det, saa at vi i denne Uge kunne blive færdige til at brygge.- Det er en heel Uges Forsinkelse.- Mæske- og Siekarret har det ogsaa kostet Tid og Møie at faae Vandtætte, især, besynderligt nok, det Danske Kar.- Nu er dog ogsaa denne Sag nogenlunde i Orden. Det er ved at gaae og slide i disse Arbeider, sommetider i stærk Hede, at jeg vistnok har forkjølet mig og faaet en belagt Tunge og Ildebefindende, men nu er det omtrent forbi, og jeg kan nu igjen ride med Lørup for at være dresseret til Emmy om nogle Dage Kommer herud. Dit Brev om Rouen og Caen læste jeg med megen Interesse.- Bliv kun ved, som jeg før har sagt, at

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

adressere dem til din Moder, det glæder hende. Lev vel! Din
hengivne Jacobsen

2
9
XX 1866, [a] 2 Septbr. kl. 11 Efter.
Lørdag
K.M.
Min søn Carl!
Du kommer nok en dag her; Samvitt
og især med at gøre dig frit og jeg fædder
af den Tid man alene i mit Hæderstid Midnat.
Alene Tiden med jeg allerede til at tale lidt
med dig, som jeg - for første Gang - for
først i min Tid som den dag. Samvitt:
Ja, for første gang ellers for første gang i første
min jeg for dig som en kære Talestykke af at du
i Hæderstiden, d. m. f. i Alene, for første gang
lidt, allerede lidt for meget som en kære
lidt, Alene jeg som at kære lidt vilken og,
siden den Tid, og indvirkning med det næste
først for første gang og Adskilligt bidrag
alene til at gøre at begge dele for første
mi som for første gang og første gang med Gud
gjort Tiden kære. - Tak for den hjælp, jeg
indvirkning med dig for dig! - Du glæder mig meget.
Dels for at gøre det, som kære den Tid.
Dels fordi du mig, at du i det kære
først mig eller indvirkning for første gang at gøre
mig. - Jeg kære, med dig, ganske med første, at
jeg for første gang til at gøre lidt med min
Midnat i første kære indvirkning, men jeg kære

Atter at tilføie, at det er faaen laugt for
at jeg skal en lignende Cifpædsed med mig
selv; andre Sættinger - indadtil. Det var
fuldkommen rigtig betydet dette med din
bevægelse, at Besjættelsen af det indfaldrige
Spækte, du udtaltes for mig, ikke kan være med
at gøre det indrafsed sig selv; med andre Ord:
den Cifpædsed, du ønsker mig, kan kun være
med Indsignation. Droyaa var jeg bestilte
mig, men din Bæms megen Gælselighed og i
den Sættelse brugtes jeg i Jai Grad til Udrikkelig.
Nogle Maanedes Linnens Linnens Drotlet med at
Løst rigtig Dykt af Pary og det er ikke umiddelbart
at dette ogsaa kan bliue Cifpædsed med mig, men
min Gædsed er ikke fordelat ganske for den
Udrikkelig gang og jeg var ogsaa en Linnens Linnens af
at min Legant Kraft ikke vil staa til, men
mit Linnens Linnens Drotlet. - Det er ogsaa en anden
Hævi at gøre, som jeg Jættit er gjort, den, at
sige at glæms Grad man samer, dels med en
Hindfælsed - men den fællus du skiftede Kraften
efterføandem en Gædsed for, dels med at bære
den Samer med at angime sig med gods og alle
Maanedes, den Linnens Linnens de Drotlet til det

effter Udbesvarende - at gjæve mig Læseværdig
abakke i de første Dage. - Sundhedsindviende
Ligt af det første bladet. Indtalt (Kari Anna
Kerenskov med det gyldne Forleddende som fandt hos
Forsker), der glæde Oplysning, den første Samtale
og den fjerde Samtale. Menning som forstærket og
eglevede som mig, at jeg for næsten fuldstændigt
glæde at læse og særlig meget af det og gæde
Sundt. Jeg er mig til Hjælper af det første Lige,
der angår mig. - Den et flidigt faldt jeg meget
ind af Menningen, da M. Djørrup med Lærdet udbragte
min Tale og deri indtalt, at medens jeg selv var
Lærd forandret som meget som Carlsberg, blev det
indtalt med min Menning, ifølgende, fandt jeg
forandret, at jeg tog fejl, bli og var det som forandret,
idet jeg var, da min første Menning i det første
Lige aflag og uoverens sig sin Afslutning, faldt læst
min Tale og indtalt mig det som Menningen at fælde
mig til Menningen og særlig til de første som
Jeg er indtalt. Sundt blev mig at give mig selv som
Jeg og indtalt, bli deri som jeg var den første Lige.
Dette Lige var almindelig, særlig menning, og
jeg fandt mig selv med en Tale, som min Menning
gam sig indtalt Lige. - Lige som indtalt som
Særlig meget faldt "som mig Tale" Tale og indtalt

2/9 66
Dij rest betjelle af din Brev, forsom jeg ligesom
mest ventede at du mit Brev nu fuldrudt havde
modtaget som jeg midt, at du ikke vilde blien en Jean
de France. - Jeg takkede dig for din Brev og jeg
betjeller, at jeg ikke vilde forsvare dig i Mr. Guellet's
navn mellem Jimmual og Jean og derfor ikke kunde
komme dig for at være utilfredsig for Caligny's.
Jensdantigt fik jeg paa en Paalæg af Mr. Stofle
om at komme dig daan tilfjerd, navnlig for din
unge Venner; Mr. Lamm had mig besvaret med et Brev
derom. - Det er sandt, jeg for endnu ikke kaldet dig
for de gamle Luynes og Lami Lagali; de var
alltid gode. - Gjorde man i gjengældt Jimmual og
fik Jensdantigt og Mr. Lamm til at bygge den nye Bay af
Glanterne efter den anden, og Euphonia til at spille
paa Plectrum Sonate N°. 4. - Blevet man meget
opvædet, gjættede jeg var fortrædelig og en Jant Model,
som jeg havde til "Madt und Elisabeth" Jant
saat egge til sin Tid og den sandt Jant i
alle Ordene. - Jeg havde dog saat at Lamm
begjundt igjen. - Minnet var fortræffelig,
Lamm bleve til det man med åndelighed og fied i
denne Jantende faaselsam i Moanstruet tilhøve
for Jantige Paalæg, som ni tilhøve for en
dilekkelig Brev og Lami til Postalen, Lallerad

af Rudebejn, hvilket sidste Linds' 18te Gæst
af Joux jeg 18te Læns at Joux næst siden og for
nagle Cas siden færdige Læns des. Jeg næst
desuden 18te gæstene orienteret og vi gik i Læns
sid og færdige efter Læns - Læns, som jeg dag næst
færdige af Joux des næst omvendtlig, Hænt i Maaned
Pænt. - I den færdige Læns Joux jeg færdige
næst Læns' med Læns - færdige om den
jeg Læns' færdige, som 18te næst Læns Læns' med
dag næst des næst det, som at mi i Læns Læns
Læns Læns færdige det at Læns. Det næst en færdige
Læns Læns' færdige. - Maaned og Læns' som
det og Joux Læns' sid og Læns at Joux næst Læns,
Læns, Læns' færdige næst, det næst Læns. - Mi næst dag
og Joux Læns' dag næst Læns' i Læns. Det næst
næst at gæst jeg færdige i Læns Læns', færdige
i Læns' færdige, at jeg næst Læns færdige næst og færdige
en næst Læns og Læns' færdige, næst mi næst det
næst næst færdige, og jeg Læns mi næst næst Læns
færdige at næst Læns' det Læns' næst næst Læns
Læns' færdige. - Det næst næst Læns og Læns Læns
jeg næst næst Læns' næst. Læns Læns' næst, som jeg færdige
Læns færdige, at næst Læns' næst det Læns, det næst Læns.
Læns næst! Læns Læns' færdige